

**MẸ VIỆT NAM ƠI!
DÂN TA CÓ TỘI TÌNH GÌ?
(VIETNAM, QU'AS TU FAIT DE TES FILS?)**
Tác giả: Pierre Darcourt --- Dịch giả: Dương Hiếu Nghĩa

CHƯƠNG HAI MẸ I BỐ Y

**"30 NĂM CHIẾN TRANH:
KHÔNG GIỚI QUYẾT ĐƯỢC C Gì C !"**

Lúc tôi rời khỏi Miền Nam Việt Nam (lần cuối cùng) vài giờ trước khi mất Sài Gòn, tôi đã từng nghe rằng mọi việc đều đã được chấm dứt. Miền Nam đã thất trận. Khi đã thua rồi thì Miền Nam chắc còn có phước từng theo luật lệ của kẻ chiến thắng mà thôi.

Không còn nghi ngờ gì nữa là Sài Gòn sẽ sống dài dài, sống mãi thật là lâu dài với giới Hà Nội. Mất trạng sẽ đem máu hình như đã được vĩnh viễn lốt qua. Sẽ hãi và chết chóc đã được gột rửa khỏi quặng gia nây rồi, mất đất nước quá đói nghèo và quá đau khổ.

Nhi u tháng đã trôi qua và t t c hình nh không quá đ n gi n nh tôi đã t ng nh v y . Nh ng ti ng vang cu i cùng đ n tai chúng tôi t Mi n Nam Vi t Nam đã cho th y là m i vi c đã không đ c t t m.

Sài Gòn và Đ ng B ng sông C u Long đ y r y các trung đoàn quân chánh quy B c Vi t quá b c b i vì dân chúng có v nh không ph c t ng.

Các c u chi n binh Mi n Nam còn ch a ch u buông súng xu ng h t. Có nh ng chi n khu đang đ c hình thành , m t s sinh viên đã vào đó. Dân chúng y m tr h . Tình tr ng m t an ninh đang lan r ng. Cu c tr n áp đ c coi là quá kh t khe. Tình tr ng thi t quân lu t ch a bao gi đ c bãi b . Các cu c b t b càng ngày càng tăng. Ti ng đ i bác v n còn n r n trên đ ng ru ng và đêm đêm ng i ta v n còn nghe nhi u tr ng súng liên thanh t đ ng.

Đã có nhi u ng i ngo i qu c ra đi. Các giáo sĩ thì b tr c xu t. Cái đ c g i là CPLTCHMN thì không có th c quy n.

Ngày 2 tháng 9 v a qua trong m t cu c di n binh vĩ đ i đ c t ch c đ k ni m này đ c p n th 30, t t c các "xe ch huy" đi tr c các đ n v ch mang có m t lá c duy nh t - lá c đ sao vàng - , lá qu c k c a Mi n B c Vi t Nam . Lu t s Nguy n h u Th , ng i Mi n Nam , đã t ng là m t nhân v t thu c giai c p t s n c a thành ph Sài Gòn tr c khi gia nh p vào l c ng cách m ng và tr thành Ch T ch c a "M t Tr n qu c gia Gi i Phóng", đã lên khán đài đ đ c m t bài di n văn dài đ nói lên "s vui m ng vì n c Vi t Nam đã không còn b chia c t và đã hoàn toàn t do, đ c p và th ng nh t t L ng S n đ n mũi Cà Mau" Không còn m t ám ch nào đ n nh ng ch đ trong quá kh v "hai ch Mi n Nam " hay v s tôn tr ng "d lu n c a s đông qu n chúng"

Báo chí chánh th c Sài Gòn trình bày ngày n y qua ngày khác nh ng chi n th ng c a quân đ i gi i phòng B c Vi t , c a Kh Me Đ , c a Pa Thet Lào nh là m t chi n th ng chung c a m t M t Tr n Cách M ng duy nh t bao g m c Đông D ng, xem nh m t Liên Bang mà Hà N i s là ng i lãnh đ o.

Các đ ng h c a Sài Gòn đ c kéo lùi i 60 phút, đ theo đúng v i gi Hà N i, mà theo i xác nh n c a ng i n x ng ngôn viên c a Đài Phát Thanh Gi i Phóng đ c tr c m i b n tin t c, k t nay s là "gi chánh th c c a Đông D ng"

Ca tụng một thời kỳ đã trôi qua đã lâu, đã đưa những người lãnh đạo Miền Bắc Việt Nam đến chỗ họ tán đồng sự hình thành của một khối để tranh chấp quốc gia có những chủ đề tiên tiến hơn và tương lai, bành trướng xuống hết miền Đông Nam Á Châu.

Những trong khi Hoa Kỳ rút lui, họ đã đứng lên trên đất nước Việt Nam hai cuộc quốc gia xã hội chủ nghĩa là Liên Xô và Trung Quốc chia rẽ nhau vì một sự tranh giành quyền lợi ý thức họ và vì một sự đòi hỏi truy cập. Đã thấy có những sự kiện hai nhóm thân Nga và thân Trung Quốc. Bên Lào, nhóm Thân Nga đã thắng thế vì có Hà Nội để dựa vào. Những Trung Quốc thì nắm chặt Bắc Lào và hai con đường chính là có 3 sự đoàn và một lực lượng phòng không hùng hậu hơn. Quân đội hoàng gia Lào, hùng hậu với 60.000 người đã bị giải tán. 3000 sĩ quan của lực lượng này bị đưa lên Sầm Nưa (vùng Cao Nguyên Bắc Việt) để "học tập cải tạo", và tất cả binh sĩ của họ đều bị nhốt trong các trại lao động khổ sai. 1.500 chuyên viên Liên Xô và 400 chuyên viên phi công của hãng Aéroflot đã đến thay thế các chuyên viên Mỹ và các phi công của hãng Air América (hãng hàng không riêng của Trung Quốc tình báo CIA). Họ đảm trách công tác tiếp vận và tất cả mối liên lạc của Pathet Lào (quân đội cộng sản Lào). Hoàng thân Souvanna Phouma, vị Chủ tịch nước của Chính Phủ Liên Hiệp Lào chủ trì vai trò trung gian, và sự rút lui vĩnh viễn sau những cuộc đàm phán vào tháng 4 năm 1976.

- Tình Cam Bốt, các nhà ngoại giao Liên Xô đều bị trục xuất và công sự của Tân Đảng trong thời gian. Những các phi công nào muốn đáp xuống phi trường Phnom Penh đều phải đánh một vòng chòng chành 1500 cây số để tránh không bay ngang qua lãnh thổ Việt Nam, đó là có một của Liên Xô càng ngày càng mạnh. Những chiếc tàu đều tiên cập bến vào các cảng Sài Gòn và Đà Nẵng là những chiếc tàu chở dầu và chở hàng của Liên Xô. Một số Khoa đã bí mật và công nhận cho Bắc Việt biết là họ đã quy định lại các hàng vào việc xử lý căn cứ Không quân và Hải quân ở Cam Ranh, một vị trí chiến lược hàng đầu của nước cộng hòa Hồng Kông và Tân gia Ba, một căn cứ mà Hoa Kỳ đã bỏ ra một trăm triệu đô kim để thiết lập và xây dựng. Bộ chủ huy tài cao của Liên Xô coi việc những người cho họ đứng quy định lại căn cứ Cam

Ranh chä là một sự bäi hoàn häp lý đäi với một sự läng phäng ngä tiän khäng lä mà Liên Xô đã täng giúp và viän trä cho Bäc Viät trong suät thäi gian cuäc chiän tranh giành đäc läp. Với sự tái mở läi sự läu thông trên kinh đäo Suez, với cäxä đäng đäc cän cä Cam Ranh sự là một träm chä yäu giäa các cän cäa Liên Xô tä nä đä Däng ä phía Nam (đäo Socotra, Berbara ä Somalie) đän mũi Vladivostock ä män Bäc. Các häm đäi cäa Liên Xô do đó sự có thä mä räng phäm vi hoät đäng trên Biän Đäng cäa Trung Quäc hät sự cä an toàn. Tuy vậy nhäng muän đi đän một Hiäp đänh cũng sự không đä dàng läm đäu. Bäc Kinh không bao giä muän thäy sự bä trí cäa một kä đäch läng väng ä ngoài khäi cách bä läc đäa cäa mình không xa, đä có thä đäe đäa mình, sau sự lui binh cäa Hoa Kä .

Chánh Trä Bä cäa Hà Näi tuy phän län đäu "thân Liên Xô", nhäng cũng có một sự "thân Täu" mà với thä chánh trä cũng näng ký läm nhä Nguyän läng Bäng Phó Chä Täch näc, Träng Chinh, Chä täch Quäc Häi, và Hoàng văn Hoan, Täng träng Näi Vä. Một vấn đä khác làm cho Bäc Kinh näi giän: đó là sự phän cäa trên một triäu räi ngäi dân Trung Hoa đäng ä Miän Nam Viät Nam . Khi bä đäi chánh quy Bäc Viät vào Sài Gòn , tät cä thäng gia ngäi Täu ä Chä Län đäu đã treo träc cäa tiäm cäa hä lá cä cäa Cäng Hòa Nhân Dân Trung Quäc. Nhäng hä đäc länh phäi tháo xuäng ngay. Nhäng ngäi Täu näy quá đông và sự ngä rät có tächä, đã kiäm soát tät cä nän kinh tä và hä thäng phân phäi ä Miän Nam , và nhä thä là hä siät chät quá näng nä hành đäng cäa Hà Näi . Näu hä đäc Bäc Kinh bäo vệ , hä sự thoát khäi gäng käm cäa Hà Näi ngay. Qua nghä đänh cäa Täng Thäng Diäm tä năm 1956, hä đäc nhäp quäc täch Viät Nam , và giän näy hä vän tiäp täc còn mang quäc täch Viät Nam và vän đäc coi là "dân Viät Nam " Một chiän đäch hung bäo đäng đäc tiän hành đä đänh vào nhäng ngäi đäu näo cäa nhäng ngäi Täu näy mà hä gán cho một danh tä xäu xa là "tä sự näi bän", đäc ngäi ngoäi quäc trä läng. Đäi phát thanh cäng sự nä đä hät trách nhiäm cho hä vä chuyän giá cä thä träng đäng tăng vät, do hä đäu cä tích trä làm cho hàng hóa khan hiäm . Ngoài ra chánh quyän cäng sự nä còn buäc täi hä là đã phá hoäi cuäc cäi cách tiän tä väa räi. Đäi phát thanh còn loan báo tên tuäi cäa hä , loan báo đã bät đäc nào là ông "vua gäo", ông "vua thuäc lá", "vua cà phê", "vua vän täi", "vua ngä träng", "vua thuäc tây" v.v.. Một nhân vät cäng sự nä väa thay thä Trän văn Trà trong chäc

và Trưởng Ban Quân Quản Sài Gòn Chủ Luận là Mai chí Thọ, một người lai Tầu, là người đang có trách nhiệm hành chính để đánh "tổ số n m i b n" đã nói :

- *"Chúng tôi phải ngăn chặn b n n tôi để cứu quốc, không cho họ tiếp tục làm đổ quân thù năm nh m làm họ n n kinh để cứu t n c".*

Người Tầu phần lớn là vì lợi ích của họ mà không cách làm nhiệm vụ bên kinh nghiệm họ đứng đầu chính quyền của Chủ tịch Mao trước Đông. Thế nhưng họ đã t n c b n g võ lực không gì quy phục gì cả. Nước Việt Nam vẫn là miếng ngon để cho các thế lực ngoại bang tranh nhau giành giật.

Cũng như việc ký kết Hiệp định Ba Lê không thể đi tới chỗ dứt dứt dứt chi n tranh, chuyển áp dụng biện pháp quân sự để chiếm thủ đô Sài Gòn và xâm chiếm miền Nam Việt Nam ... đã không chấm dứt dứt dứt nhưng nỗi đau khổ của một dân tộc vẫn đã rách nát.

Cách mạng Miền Bắc quá hung hăng và háo chi n đã đưa trên nguyên tắc "chánh quy n để u l i lê h n g súng" để thi t l p để ng l i hành động của mình. Hà Nội đã lừa con để ng kh kh quá công nhận. Miền Bắc chúng ta không muốn thấy Miền Nam, mà còn muốn hài t i h , ép buộc và thuyết phục họ phải đi theo ý thức của họ, một sự thất bại mà Hà Nội nghĩ rằng chỉ có Hà Nội mới là người duy nhất để n m gi .

Con để ng quá dài đó có để y chúng ta, để y áp bức, để y ch t chóc, nh c nhã... không thể đến tới hòa bình để c, một n n hòa bình mà cả dân tộc đang mong đợi tới 30 năm qua, trong tình trạng chia rẽ vì b để quá nhiều máu, có quá nhiều tang tóc, và quá nhiều đau khổ .

Có m t cách duy nh t d cho nh ng ng i chi n th ng hàn g n l i t t c các v t th ng còn đang r m máu và quá nh c nh i n y, đó là h ph i c g ng đè nén lòng kiêu căng qua chi n th ng c a h xu ng, đ công b ng ng tranh lu n v ý th c h , đ ch ng minh cho ng i ta th y t m lòng đ l ng c a mình. S th ng nh t th t s ph i đi qua con đ ng "hòa bình c a con tim", tr l i nh ng truy n th ng cũ c a đ o lý và s khoan dung. Đó là con đ ng xoa d u nhân tâm. Ch có nh v y thì c hai Mi n Nam B c m i h p nhau l i thành "M t Đ t N c Duy Nh t" c a m t "Dân T c Duy Nh t" trên 50 tri u ng i dân t do trong tình anh em đ c . M t đ t n c giàu có và ph n th nh, có nhi u tài nguyên thiên nhiên g n nh vô t n v i nh ng cánh r ng nguyên th y, v i nhi u con sông l n đ y phù sa, v i ru ng đ ng bao la bát ngát, v i nh ng m than l thiên, v i nh ng m d u, v i nh ng bãi cát tr ng và nh ng h i c ng kín gió mùa.... M t dân t c có tay ngh khéo léo, đ m đang và siêng năng c n cù r t h hnh di n đ đ c nh n l y m t ch đ ng x ng đáng trong c ng đ ng th gi i..... Đây có ph i là m t gi c m không hi n th c? đ cu i cùng hé m đ c b c màn đ y máu đ , đang đè n ng trên m nh đ t đang b dày vò n y, đ nhìn th y đ c m t đ t n c không còn h n thù và không còn chi n tranh, đó nh ng ng i cùng m t gi ng nòi đang c tìm l i con đ ng h nh phúc c a h ?

Pierre Darcourt